

Det sidste spørgsmål er så selvfølgelig: Hvorfor vedtager vi den så? Hvad er så formålet? Ja, formålet er da naturligvis, at man understreger nogle punkter undervejs i forhandlingerne med hensyn til den vejledning, vi skal give, det mandat, vi skal give i forhold til Kommissionen.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):
Hr. Hans Christian Schmidt som ordfører i anden omgang.

Hans Christian Schmidt (V):
Jamen jeg vil jo godt sige tak for svarene fra ministeren.

Jeg synes mest af alt, at det efterlader det indtryk, at ministeren sådan set godt er klar over, at det her jo er en sag, som ministeren er kommet ind i, fordi SF skal profilere sig lidt på en forespørgselsdebat, og med ministerens egne ord så mener ministeren slet ikke, at det i grunden er noget, for allerede nu arbejder regeringen for det, og Kommissionen gør det, og stats- og regeringschefer fra EU-landene gør det.

Man kunne næsten få på fornemmelsen, at ministeren mener, det er overflødigt, men stopper så sig selv og siger alligevel, at det er vigtigt at understrege nogle ting.

Jo, men jeg må sige til ministeren, at nu er det jo ikke sådan, at man kan diskutere i Folketingsalen, hver eneste gang man synes, at der er en ting, der skal understreges.

Sagen er jo, at vi har fået den her debat, og det kan jo ikke være regeringen, der ønsker at få afstivet sit mandat, det mandat, som man også har fremført at Kommissionen nu sidder og forhandler med de østeuropæiske lande.

Så der er kun tilbage at sige, at vi kan kun opleve det, som om regeringen her er blevet presset. Regeringen har givet efter. Vi har stor forståelse for, at regeringen også er bekymret over, at socialistiske systemer og kommunistiske systemer efterlader megen morads, når de har været der. Det tilslutter vi os fuldstændig. Når man ser på de østeuropæiske lande, hvordan de har lidt under sådan et socialistisk system, så forstår vi godt regeringen. Det er ikke det; det bakker vi op om.

Og vi bakker op om at gøre noget ved miljøet, men vi kan ærlig talt ikke forstå, at regeringen behøver at gøre det knæfald for SF og da slet ikke, når man tænker på, hvad SF's rolle var den 28. september. Det er en forlængelse, som hr. Jørn Jespersen kom til at sige det, af nejtet til euroen, det er nejtet til Nicetraktaten, osv.

Så sådan vil det blive, og jeg kan kun sige til ministeren – hvis ministeren vil lade mig tale færdig uden tilråb fra salen – at det nu engang er sådan, hvad enten ministeren kan lide det eller ej, at vi oplever det som et knæfald for SF, og et sådant forslag til vedtagelse støtter vi garanteret ikke, og det vil heller ikke ske nu.

Jeg skal så sige om det forslag fra Enhedslisten, at det er klart, når vi kigger på det indhold, at så har det ikke det miljøsigte, vi har ønsket os. Vi ønsker, at man virkelig gør noget for miljøet, og vi oplever ikke, at Enhedslisten i grunden tager det ansvar på sig, så vi kan heller ikke støtte det forslag.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):
Fru Henriette Kjær som ordfører.

Henriette Kjær (KF):
Jamen vi er da fuldstændig enige med ministeren i, at Danmark har et utrolig positivt forhold til de øst- og centraleuropæiske lande, og det mener vi faktisk man skal blive ved med at have, og vi mener jo netop, at denne her vedtagelse vil hindre det fortsat positive samarbejde, i og med at det her jo ikke er et tilbud til dem, det er jo ikke en hjælp til dem, det er at stille nogle krav til dem, at ville have indflydelse på, hvordan de i øvrigt skal opføre sig. Og det mener vi er at kamme over.

Ministeren mener, at det er oppositionen her, den borgerlige opposition, der mener, at vi har bevæget os ud i en unødigt konfrontation. Jeg må sige, vi i Det Konservative Folkeparti virkelig undrer os over, at miljøministeren har lavet den konfrontation, som han har i dag, ved at lave et forslag til vedtagelse sammen med SF i stedet for at lave det med det parlamentariske grundlag, han plejer at have i europapolitiske spørgsmål.

Så vil jeg sige, at det kan godt være, ministeren synes, at det, der står i vedtagelsen, er noget, som allerede er i gang, at det bare er en stadfæstelse af den eksisterende politik. Men problemet er jo, at sådan tolker SF det ikke. SF mener, at der er behov for en opstramning.

Man skal lægge det i vedtagelsen, at man kan se, at det er SF, der har stillet den her forespørgsel. Det er så også sådan, at når den engang skal føres ud i livet, så vil man gå tilbage og spørge: Hvad blev der sagt under debatten? Og der blev tydeligt sagt fra SF's side, at man mente, udvikelsesprocessen var ved at skride, det var ved at